

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 626/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. decembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. T., L., zastúpeného advokátkou JUDr. V. J., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/95/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. T. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. novembra 2012 doručená sťažnosť J. T., L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. V. J., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/95/2011 o náhrade škody spôsobenej pri výkone verejnej moci.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uvádza, že 18. marca 2011 podal okresnému súdu návrh na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Okresný súd uznesením č. k. 8 C/95/2011-6 z 12. mája 2011 vyzval sťažovateľa, aby odstránil nedostatky podania tým, že *„riadne označí odporcu, pravdivo opíše rozhodujúce skutočnosti (označí rozhodnutie, ktorým bol vzatý do väzby, uvedie dôvody väzby, či bol nárok sťažovateľa na náhradu škody predbežne prejednaný Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a s akým výsledkom a pod.)“*.

Sťažovateľ podal žiadosť o predbežné prerokovanie svojho návrhu na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo 1“) a Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo 2“).

Ministerstvo 1 posúdilo jeho žiadosť ako nedôvodnú a výsledok predbežného prerokovania oznámilo sťažovateľovi listom z 21. novembra 2011. Ministerstvo 2 jeho žiadosti nevyhovelo a výsledok predbežného prerokovania oznámilo sťažovateľovi listom z 18. júna 2012.

Okresný súd ďalej 22. júna 2012 navrhol sťažovateľovi možné termíny nariadenia ústneho pojednávania v júli a auguste 2012. Právna zástupkyňa sťažovateľa sa vyjadrila 27. júna 2012 k navrhovaným termínom a oznámila okresnému súdu, že ako termín pojednávania do úvahy prichádza 13. alebo 15. august 2012.

Sťažovateľ výsledky predbežného prerokovania ministerstvom 1 a ministerstvom 2 predložil 13. júla 2012 okresnému súdu.

Právny zástupca sa na okresnom súde od septembra 2012 trikrát informoval o stave veci. Po nahliadnutí do súdneho spisu 16. septembra zistil, že v spise nebola založená

žiadosť o nariadenie pojednávania zo 14. septembra 2012. Na základe tejto informácie sťažovateľ napísal 17. októbra 2012 predsedovi súdu list, v ktorom označil existujúci stav ako prietahy v konaní a žiadal, aby okresný súd okamžite začal vo veci konať.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a po prerokovaní vydal tento nález:

„I. Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/95/2011 porušil základné právo J. T.,... aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé a verejné prerokovanie jej záležitosti a to v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

II. Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/95/2011 sa prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietahov.

III. J. T. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 10.000 Eur, ktoré je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

IV. J. T. sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia v sume vyčíslenej v rozhodnutí Ústavného súdu, ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. V. J., advokátky so sídlom Ž., vedený vo V., a. s. pob. Ž., číslo účtu... a to do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o sťažnosti sťažovateľa smerujúcej proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/95/2011, ktorým boli podľa neho spôsobené zbytočné prietahy, čím malo dôjsť aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že sťažovateľ sa na prietahy v napadnutom konaní sťažoval sťažnosťou predsedovi okresného súdu 17. októbra 2012, čím využil právny prostriedok nápravy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na podanie sťažnosti ústavnému súdu 15. novembra 2012 (doručenej ústavnému súdu 16. novembra 2012), t. j. v takom časovom horizonte, keď predseda okresného súdu na sťažnosť sťažovateľa ešte písomne nereagoval - a sťažovateľ mu takú možnosť ani neposkytol a bez vyčkania na odpoveď prakticky ešte v zákonnej lehote sa obrátil na ústavný súd – možno v okolnostiach posudzovanej veci uviesť, že podanie sťažnosti na prietahy v konaní sa nestihlo nijako prejaviť, resp. že okresný súd sa v čase jej podania zaoberal doplneným návrhom sťažovateľa iba niekoľko mesiacov.

Ústavný súd uzavrel, že so zreteľom na uvedené skutočnosti a predovšetkým aj na celkový čas, ktorý uplynul od začatia konania pred okresným súdom (21 mesiacov), resp. na čas, ktorý uplynul od skutočného doplnenia podania na okresnom súde sťažovateľom (13. júl 2012) až do podania sťažnosti na prietahy v konaní (17. október 2012, t. j. 4 mesiace), ústavný súd sťažnosť v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd v závere poukazuje na to, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci predložil ústavnému súdu novú sťažnosť, ale len za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania okresný súd bol nečinný alebo postupoval neefektívne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2012